

L'humorisme

Pel Dr. R. ARQUÉS

Hom diu que la boca és el cancell de l'ànima i la seva perfecta conservació és molt important per a la salut per tal com permet una completa masticació dels aliments i és ensems factor preponderant en l'estètica facial.

En temps prehistòrics, quan encara eren desconegudes les afeccions de la boca i llur tractament mèdic, quirúrgic o protèsic, existien ja eminents artífexs que executaven veritables filigranes purament estètiques a la boca de llurs clients per a embellir-los. Així eren polides i llimades les dents, i fins s'hi incrustaven pedres precioses com si talment fossin joiells de valor incalculable.

Aquests costums primitius, encara existents en algunes tribus africanes de zulús i cafres, fan variar la forma de les dents, les quals poden ésser arrodonides, punxagudes o triangulars, segons la moda.

Mes això està molt lluny de les meravelles protèsiques modernes dels pobles civilitzats, amb les quals, a més de les formoses modificacions estètiques assolides, poden reparar-se, en les boques més lletges o desdentegades, els estralls i deformitats que ocasionen la deixadesa, manca d'higiene, malalties i discràsies constitucionals, permetent una perfecta normalització de les funcions digestives.

El caricaturista anglès Rowlandson, que tanta fama assolí a les darreries del segle XVIII.⁶ per les seves humoristes i magistrals interpretacions de determinats estats patològics de l'organisme humà, ridiculitzava, l'any 1787, els primers assaigs de pròtesi bucal efectuada en aquells temps mitjançant la transplantació, al viu, de dents de persones necessitades que venien les seves per a embellir els rics i desdentegats clients dels dentistes.

Més tard, quan el dentista parisenc Dubois de Chewaant volgué reivindicar la pràctica dels aparells artificials de pròtesi fets amb dents de porcellana, Rowlandson ens el dibuixa ensenyant una mostra de les seves meravelloses creacions a un vell, el qual ho contempla encuriós sota un rètol que diu: «M. de Chermant fa dents artificials, falsos paladars i també posa ulls de vidre, tot sense dolor i d una manera que li és particular.»

Ara és ja tan freqüent l'emprar dents artificials d'or, de porcellana, de platí o de vori, que rara és la boca de persones madures, i en moltes de joves, que no llueixi ponts, corones i aparells protèsics que, a més de beneficiar considerablement l'efecte estètic de llurs rostres, els permet d'assaborir molts aliments per a la masticació dels quals hom requereix una bona dentadura.

Per molts progressos que s'efectuïn en l'art dental, res no pot compararse a una boca ben conservada; i si Cervantes deia que val més una dent que